

Bài Học 12

*11 Tháng 6–17 Tháng 6

Thêm Những Biểu Hiệu Về Áo

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Mác 5:24-34; Lu-ca 8:43-48; Giăng 13:1-16; 19:23, 24; Ma-thi-ơ 26:59-68; 27:27-29.*

Câu Gốc: “Vì người nói rằng: nếu ta chỉ rời đến áo Ngài mà thôi, thì ta sẽ được lành” (Mác 5:28).

Thật không có gì ngạc nhiên khi chúng ta học được nhiều bài học về áo trong Kinh Thánh. Suy cho cùng, áo xống là một phần của chúng ta. Áo có thể bày tỏ nhiều về chúng ta và chúng ta là ai. Dù đúng hay sai, chúng ta thường xét đoán người khác qua những gì họ mặc hay họ mặc thế nào.

Bài học tuần này sẽ nghiên cứu về áo trong các câu chuyện về Đức Chúa Giê-su. Chúng ta sẽ nghiên cứu về người đàn bà tin rằng bà chỉ cần rời áo Chúa là được lành bệnh. Sau đó, chúng ta sẽ học về việc Đức Chúa Giê-su cởi áo ra để rửa chân cho các môn đồ. Kế đó, chúng ta sẽ học về thầy tế lễ thượng phẩm, đứng trước mặt Chúa, xé áo mình trong một hành động đã đóng ấn số phận đáng buồn của vị lãnh đạo kiêu hãnh. Kế tiếp, chúng ta sẽ nghiên cứu về Đức Chúa Giê-su trong chiếc áo choàng mà các lính La Mã đã chế nhạo Ngài. Và cuối cùng, chúng ta sẽ học về những người lính bắt thăm áo của Đấng Christ, như vậy đã làm ứng nghiệm lời tiên tri trong Cựu Ước.

Chỉ nói về áo thôi, đúng; nhưng chắc chắn là có nhiều biểu hiệu đầy ý nghĩa.

“Ai Đã Rờ Áo Ta?”

Mác 5:24-34 và Lu-ca 8:43-48 nói về chuyện người đàn bà bị bệnh mất huyết đã 12 năm. Bệnh của bà ở trong một tình trạng nguy hiểm. Nhưng về phương diện tôn giáo, bệnh này cũng bị gán cho nhãn hiệu là không sạch trong văn hóa thời đó. Chắc chắn điều này đã tăng thêm sự đau khổ của bà. Trong khi đó các thầy thuốc không chữa được gì cả. Bà muốn được chữa lành quá đến nỗi hao tốn hết tiền của về tay nhiều bác sĩ và thuốc men, nhưng càng ngày bệnh của bà càng nặng thêm. Điều này không có gì ngạc nhiên, vì y khoa thời đó chưa tiến bộ. Chúng ta không thể tưởng tượng bà đã trải qua biết bao sự đau khổ và nhục nhã vì căn bệnh này.

Và Đức Chúa Giê-su đến, Đấng đang làm những phép lạ thật tuyệt vời.

Mác 5:24-34 và Lu-ca 8:43-48 nói người đàn bà tin rằng bà chỉ cần rờ áo Đức Chúa Giê-su là được lành bệnh, điều này có ý nghĩa gì?

Người đàn bà này có nhiều đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Đức tin của bà mạnh đủ để tin rằng nếu chỉ rờ áo Ngài, bà sẽ được lành. Thật ra, không phải cái áo đã chữa bà – cũng không phải sự rờ nữa. Nhưng đó là quyền lực của Đức Chúa Trời hành động trong người nào đến với Ngài bằng đức tin. Người đàn bà cũng biết sự bất lực và nhu cầu của mình. Sự rờ áo của Đức Chúa Giê-su là đức tin bày tỏ bằng việc làm. Đây chính là mục tiêu của Cơ Đốc giáo.

Tại sao Đức Chúa Giê-su hỏi ai đã rờ áo Ngài?

Đức Chúa Giê-su hỏi và khiến hành động của bà, và sự chữa lành thành công khai. Làm việc này, Ngài dùng bà để giúp làm chứng cho đám đông đang ở chung quanh Ngài. Đức Chúa Giê-su muốn những người khác biết việc gì đang xảy ra. Và có thể Ngài muốn bà ta biết rằng không phải quyền lực ảo thuật trong áo Ngài đã chữa bệnh cho bà. Nhưng đó là quyền lực của Đức Chúa Trời làm việc trong bà qua hành động đức tin của bà. Bệnh tình của bà đã làm bà hổ thẹn. Nhưng bây giờ được chữa lành, bà có thể làm chứng về những gì Đấng Christ đã làm cho mình.

Làm thế nào chúng ta học để đến với Chúa trong sự bất lực của mình như người đàn bà này đã làm? Điều quan trọng hơn, làm thế nào giữ vững đức tin và sự tin cậy nơi Ngài khi sự chữa lành chúng ta cầu xin không xảy ra như lòng mong muốn?

Ngài “Cởi Áo Ra”

Trong những ngày cuối của cuộc đời Đức Chúa Giê-su, Ngài nhóm họp các môn đồ trong Phòng Cao để dự lễ Vượt qua. Lễ Vượt qua là một quốc lễ của dân Y-sơ-ra-ên để kỷ niệm sự giải cứu khỏi ách nô lệ. Nhưng mọi sự không tốt đẹp. Bầu không khí trong Phòng Cao đầy sự căng thẳng và những cảm giác cay đắng. Trước đó không lâu, các môn đồ đã cãi cọ về ai sẽ có địa vị lớn nhất trong nước trời. Bây giờ họ nhóm lại để kỷ niệm lễ Vượt qua. Lễ này nên nhắc nhở rằng họ nhờ ân điển cứu rỗi của Đức Chúa Trời trong đời sống và họ cần lệ thuộc nơi Đức Chúa Giê-su thế nào.

Theo Ma-thi-ơ 20:20-28, có bài học quan trọng nào mà các môn đồ đã hoàn toàn không hiểu?

Thái độ của các môn đồ thật là tệ. Nhưng điều khiến mọi việc còn tệ hơn là Giu-đa, kẻ phản bội Đức Chúa Giê-su. Giu-đa hành động như không có việc gì sai. Đức Chúa Giê-su có quyền bất mãn với các môn đồ, nhưng Ngài đã làm gì?

Đức Chúa Giê-su cho chúng ta bài học gì trong Giăng 13:1-16? Tại sao điều này rất quan trọng để hiểu làm môn đồ Đức Chúa Giê-su nghĩa là gì?

Đây là một phong tục các môn đồ cần rửa chân cho hết bụi bặm của đường xá. Đó là việc của đầy tớ. Nhưng các môn đồ không có đầy tớ, và không ai trong số họ muốn hạ mình xuống thấp để làm công việc hèn hạ này. Khi Đức Chúa Giê-su cởi áo ngoài và bắt đầu rửa chân họ, lòng các môn đồ xúc động. Họ đã từng tuyên bố Ngài là Con Đức Chúa Trời. Bây giờ Con Đức Chúa Trời hạ mình xuống thật thấp để làm công việc của một nô lệ đã làm họ hổ thẹn. Câu này nói trước khi làm việc này, Đức Chúa Giê-su cởi áo ngoài. Điều này chứng tỏ Đức Chúa Giê-su sẵn sàng hạ mình xuống thấp để đến với các môn đồ.

Và, không phải chỉ có vậy thôi. Đức Chúa Giê-su biết rất rõ điều gì ở trong lòng Giu-đa. Nhưng Ngài cũng rửa chân cho Giu-đa nữa.

Bạn sẵn lòng “xuống thấp” thế nào vì sự ích lợi cho những người khác? Khi nào là lần chót bạn “cởi áo ngoài” để phục vụ nhu cầu của những người ở chung quanh bạn?

“Thầy Cả Thượng Phẩm Xé Áo Mình”

“Thầy tế lễ được quyền trọng hơn các anh em mình, – đã được rưới dầu xức trên đầu mình, được biệt riêng ra thánh, để mặc mình bằng bộ áo thánh, – chẳng nên để đầu trần và xé áo mình” (Lê-vi Ký 21:10).

Chúng ta có thể học được gì trong Ma-thi-ơ 26:59-68 về thầy cả thượng phẩm xé áo mình vì câu trả lời của Đức Chúa Giê-su? Xin cũng đọc Mác 15:38; Hê-bơ-rơ 8:1.

Thầy cả thượng phẩm xé áo mình để tiêu biểu Đức Chúa Giê-su sẽ bị án tử hình. Xé áo mình là tượng trưng cho “sự giận thánh” và sự khùng khiếp của Cai-phe về câu nói dường như phạm thượng của Đức Chúa Giê-su nhận mình là Con Đức Chúa Trời. Luật của Môi-se cấm các thầy tế lễ thượng phẩm xé áo mình (Lê-vi Ký 10:6; 21:10). Đó là vì áo thầy tế lễ thượng phẩm tượng trưng cho sự trọn vẹn của bản tính Đức Chúa Trời. Xé áo đó là làm hoen ố bản tính và sự trọn vẹn của bản tính Ngài. Thật lạ lùng! Cai-phe đã phạm đúng điều răn mà ông phải bênh vực! Điều đó khiến ông không xứng đáng với chức vụ mình. Điều nghiêm trọng hơn nữa, hình phạt về sự xé áo của ông là bị xử tử. Thật lạ lùng biết bao, Đức Chúa Giê-su, Đấng không làm gì sai, lại bị thầy tế lễ kết án tử hình. Trong khi đó, chính thầy tế lễ chứ không phải Đức Chúa Giê-su, là người đáng chết vì hành động của mình.

Biểu tượng của sự xé áo thật sâu xa. Đó là khởi đầu sự chấm dứt toàn thể hệ thống dâng sinh lễ ở dưới đất và chức thầy tế lễ. Một hệ thống mới và tốt hơn sẽ bắt đầu với Đấng Christ là Thầy Tế lễ Thượng phẩm mới làm việc cho chúng ta ở trên trời.

Áo của thầy cả thượng phẩm ở dưới đất đây ý nghĩa tượng trưng trong thời đó, nhưng áo đó chẳng bao lâu trở nên những biểu hiệu của một hệ thống không còn ý nghĩa và sắp chấm dứt. Thật khùng khiếp biết bao khi các vị lãnh đạo tôn giáo vì quá mù quáng bởi sự căm ghét, ghen tị, và sợ hãi đến nỗi khi Đấng Christ đến, nhiều người lãnh đạo không chấp nhận Ngài. Nhưng những thường dân lại chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. Chính những người thường này đã gánh vác công việc mà các thầy tế lễ nên làm.

Bằng những cách nào chúng ta có thể quá chú trọng đến việc nghĩ mình là đúng và tốt nên bị mù quáng về các lẽ thật quan trọng mà Chúa muốn chúng ta học?

Áo Nhạo Báng

Hãy suy nghĩ về việc xảy ra trong Ma-thi-ơ 27:27-29. Có điều gì khủng khiếp và lạ lùng xảy ra ở đây? Những câu này nói với chúng ta gì về loài người có thể ngu xuẩn, độc ác, và đần độn thế nào? Những câu này tiêu biểu thế nào cho việc thế gian có thể làm cho Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa của mình, ngay cả ngày hôm nay? Xin cũng đọc Lu-ca 23:10, 11; Mác 15:17-20.

Những người lính cởi áo của Đức Chúa Giê-su ra, rồi lấy áo điều hay áo tím mà khoác cho Ngài. Áo này có thể là áo cũ của một người lính hay áo liệm đi của Phi-lát. Màu tím là màu của vua. Áo này được dùng như một sự khôi hài độc ác để khoác lên vai một Người tự nhận mình là Vua.

Lẽ dĩ nhiên, không vua nào được hoàn toàn nếu không có mào triều. Các người lính làm một cái mào gai, từ những cây có gai nhọn mọc ở vùng Pha-lê-tin. Họ để một cây sậy trong tay Ngài như một cây phủ việt. Họ quì xuống trước mặt Ngài mà nhạo báng. Họ “tôn vinh” Ngài là Vua dân Do Thái. Các thầy tế lễ nhạo báng Đức Chúa Giê-su dưới hình thức một sự tấn công về uy quyền thiêng liêng của Ngài. Nhưng những người lính nhạo báng Ngài về uy quyền chính trị Ngài. Trong một nghi lễ giả, họ điệu vị Vua thật đi vòng quanh, mặc những thứ đồ giả. Đức Chúa Giê-su, Đấng ban áo công bình trọn vẹn của Ngài cho thế gian tội lỗi, bây giờ đang mặc những thứ nhạo báng Ngài.

Nhưng điều đáng ngạc nhiên là Đức Chúa Giê-su chịu đựng tất cả các điều này vì tình yêu thương Ngài dành cho những người đối xử với Ngài như vậy. Nếu có ai đối xử tệ với chúng ta, bao nhiêu người trong chúng ta trở nên giận dữ và cố trả đũa lại? Nhưng hãy coi gương Đức Chúa Giê-su để lại cho chúng ta ở đây và Ngài hành động thế nào đối với sự đối xử như thế.

Bạn trả lời thế nào khi bị đối xử bất công? Bạn học được gì từ gương của Đức Chúa Giê-su? Điều này giúp bạn thế nào để đối xử khác hơn khi có việc gì xảy ra lần sau?

“Chúng Nó Chia Nhau Áo Xống Tôi”

Thật khó để hiểu kinh nghiệm bị sỉ nhục mà Đức Chúa Giê-su phải trải qua. Sau khi các người lính nhạo báng Ngài, Đức Chúa Giê-su bị đem tới cây thập tự. Nơi đó, một vài thứ mà Ngài có bị tước lột khỏi Ngài. Đó là cái áo Ngài mặc. Bị đánh đập, bị nhạo báng, và bây giờ không có cái áo để che thân, Đức Chúa Giê-su thật đã uống cạn chén đắng vì tất cả mọi người mà Ngài đến để cứu.

Xin đọc **Giăng 19:23, 24** (xin cũng đọc **Ma-thi-ơ 27:35**). **Kinh Thánh cho thấy có ý nghĩa tiên tri nào về việc xảy ra ở đây? Và tại sao điều này quan trọng?**

Đây là một hành động vĩ đại nhất trong tất cả lịch sử, của cả trời và đất. Những người lính này đang làm một việc nhỏ như chia áo xống của một trong các nạn nhân!

Những hành động của họ không khởi có một ý nghĩa lớn. Đó là vì Kinh Thánh bày tỏ rằng hành động của những người lính là làm ứng nghiệm lời tiên tri (hãy coi Thi thiên 22:18). Giăng liên kết việc này với Thi thiên 22, nói rằng điều đó xảy ra để “lời Kinh Thánh được ứng nghiệm” (Ma-thi-ơ cũng vậy). Vậy điều này cho chúng ta thêm bằng chứng cho đức tin của mình.

Hãy nghĩ về điều này có ý nghĩa gì đối với Đức Chúa Giê-su. Gánh nặng tội lỗi của cả thế gian đang chất trên Ngài. Và sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Cha cũng đang đè nặng trên Ngài. Nhưng Đức Chúa Giê-su thấy những người lính, ở ngay chân thập tự giá, bắt thăm chia nhau áo xống Ngài. Ngài hiểu rằng tất cả các điều đó là ứng nghiệm lời tiên tri. Điều này có thể cho Ngài thêm can đảm để chịu đựng những gì Ngài đang phải chịu trên thập tự giá. Các hành động của các người lính là thêm bằng chứng lời tiên tri đang được ứng nghiệm. Công việc dưới đất của Đức Chúa Giê-su gần kết thúc, và chẳng bao lâu sự cứu rỗi sẽ được ban cho bất cứ ai chấp nhận điều đó bởi đức tin. Vì thế Đức Chúa Giê-su phải hoàn thành việc này bằng sự chết trên thập tự giá, và Ngài đã làm vậy.

Bạn thấy có những lời tiên tri nào trong Kinh Thánh giúp đức tin bạn mạnh mẽ hơn trong khi bạn cần?

Nghiên Cứu Bổ Túc: Hãy đọc Ellen G. White, “The Touch of Faith,” tr. 59-63, trong *The Ministry of Healing*; “The Touch of Faith,” tr. 342, 343; “In Pilate’s Judgment Hall,” tr. 728-731, “Calvary,” tr. 746, trong *The Desire of Ages*.

“Những kẻ thù của Đức Chúa Giê-su bây giờ chờ đợi sự chết của Ngài với hy vọng nóng nảy. Họ nghĩ rằng sự chết của Ngài sẽ làm im đi vĩnh viễn những lời đồn đại về quyền lực của Ngài là Đức Chúa Trời và các phép lạ tuyệt vời của Ngài. Họ tự mãn nghĩ rằng từ nay họ không còn sợ ảnh hưởng của Ngài nữa. Những người lính không tình cảm căng thân thể Ngài trên thập tự giá. Họ chia nhau áo xống Ngài, và cãi cọ về áo dài Ngài, là áo dệt không có đường may. Cuối cùng họ bắt thăm áo dài. Kinh Thánh đã chính xác miêu tả cảnh này hằng trăm năm trước khi việc xảy ra, ‘Vì những chó bao quanh tôi, một lũ hung ác vây phủ tôi; chúng đăm lũng tay và chân tôi. . . . Chúng nó chia nhau áo xống tôi, bắt thăm về áo dài tôi’ (Thi thiên 22:16, 18).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Story of Redemption*, tr. 223, 224.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong lớp, hãy đọc những lời tiên tri trong Kinh Thánh mà các bạn trong lớp cảm thấy rất được khuyến khích. Những lời tiên tri này bày tỏ thế nào rằng Đức Chúa Trời thật sự đã ban cho chúng ta những lý do rất chính đáng để tin nơi Ngài?
- 2 Hãy ôn lại những ngày cuối cùng trong cuộc đời của Đấng Christ và sự thống khổ tột cùng Ngài phải trải qua. Chúng ta học được những bài học nào từ những điều này? Làm thế nào chúng ta chết cho mình như cách Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ ở đây?
- 3 Hãy nghĩ đến sự thiếu hiểu biết lớn của những người lính. Chúng nhạo báng Đức Chúa Giê-su với cái áo tím và mào gai. Họ chia nhau áo xống của Ngài ngay dưới chân Ngài. Họ không hiểu việc gì đang xảy ra. Bây giờ hãy nghĩ đến sự thiếu hiểu biết của thầy cả thượng phẩm. Ông xé áo mình trong khi giả bộ tức giận về câu trả lời của Đức Chúa Giê-su. Không có ai trong những người này thật sự hiểu điều họ đang làm. Nhưng họ vẫn dự phần vào một tội ác khủng khiếp. Sự thiếu hiểu biết này có bào chữa cho các hành động của họ không? Họ có nên bị phạt về những điều họ không hiểu mình đang làm không? Tại sao có, hay tại sao không? Xin thảo luận.